

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51.¹

woensdag 1 juli **Exodus 5:23**

'Ja, vanaf het ogenblik dat ik [Mozes] naar de farao gegaan ben om in Uw Naam te spreken, heeft hij dit volk kwaad gedaan en U hebt Uw volk helemaal niet gered.' ^{Ex.5:23} [HSV]

In Exodus lezen we het verhaal van de uittocht van Israël uit Egypte. Mozes is door God naar farao gestuurd vanwege de slavernij van Israël, maar in eerste instantie verzwaart farao hun dwangarbeid! Mozes' boodschap aan Israël, dat de Heer naar hen omziet en hun vernedering ziet nemen zij in geloof aan. ^{Ex.4:31} Maar na Mozes' bezoek aan farao slaat hun houding om, want de slavernij wordt juist veel zwaarder en God lijkt helemaal niet in te grijpen! Toch bevrijdt God hen wél en verheerlijkt Hij Zich aan farao.

Zeker, Gods belofte van bevrijding bracht eerst geen rust voor het volk, maar juist nog meer moeite. En Hij leidde hen wel naar het beloofde land, maar niet zonder strijd en moeite! Desondanks was Hij steeds nabij: de vuur- en wolkkolom ging hen nacht en dag voor en Hij voorzag hen in de woestijn van hemels voedsel en water.

Misschien is het soms ook zo in ons leven. Dan is het zwaar en *lijkt* het of Hij ons niet hoort en of Hij niet ingrijpt. Weet dan toch, dat God alles laat samenwerken ten goede voor hen die Hem liefhebben en die geroepen zijn. Hij leidt ons, Hij is nabij en redt, uit elke nood! En Hij geeft ons vandaag Zijn rust.

donderdag 2 juli **Romeinen 9:23**

'En dat met het doel om de rijkdom van Zijn heerlijkheid bekend te maken over voorwerpen van [Zijn] ontferming, die Hij van tevoren bereid heeft tot heerlijkheid.' ^{Rom.9:23} [HSV]

In dit hoofdstuk gebruikt Paulus het beeld van een pottenbakker. Die heeft het recht om uit dezelfde klomp klei het ene voorwerp tot eervol en het andere tot oneervol voorwerp te maken. Zo wordt God in dit beeld als dé Pottenbakker geschetst. Zijn *doel* met 'eervolle voorwerpen' wordt genoemd (in een iets letterlijker vertaling): *'... opdat Hij bekend zou maken de rijkdom van Zijn heerlijkheid op/over instrumenten van barmhartigheid ...'*

God maakt aan 'instrumenten' de rijkdom van Zijn heerlijkheid bekend. De zin loopt door: *'... die Hij tevoren gereed maakt tot heerlijkheid.'*

Deze 'instrumenten' – natuurlijk mensen – worden gereed en bekwaam gemaakt om deel te krijgen aan Zijn heerlijkheid, waarna zij dan Zijn genade en heerlijkheid aan heel de schepping bekend kunnen maken! Het is Zijn werk om deze groep mensen naar Zijn welbehagen in te zetten. GóD roept hen, 'niet alleen uit de Joden, maar ook uit de natiën'.

In genade zijn ook wij door Hem geroepen, niet alleen voor onszelf, maar om tot zegen te zijn voor anderen en Zijn heerlijkheid te tonen!

Hoe onnaspeurlijk zijn Zijn wegen!

vrijdag 3 juli **Efeziërs 1:12**

'... opdat wij zijn tot lofprijs van Zijn heerlijkheid ...' ^{Ef.1:12}

Het woord 'lofprijs' wordt iets eerder, in vers 6, ook al door Paulus genoemd. Dan staat er, dat Hij ons in liefde tevoren bestemd heeft tot zoonschap door Christus Jezus, *'tot lofprijs van de heerlijkheid van Zijn genade.'*

Wij leven niet ons eigen leven, maar wij zijn geroepen en bestemd voor Hem, opdat wij ook deze dag leven *tot lofprijs van de heerlijkheid van Zijn genade, en tot lofprijs van Zijn heerlijkheid!*

In vers 14 noemt Paulus dat nogmaals: *'tot lofprijs van Zijn heerlijkheid!'* In dat woordje zit ook iets van 'applaus'. Wij kunnen zelf niets toevoegen aan Zijn werk, slechts Hem danken voor wie Hij is! Applaus voor Hém!

zaterdag 4 juli **Kolossenzen 3:15**

'En laat de vrede van Christus, waartoe jullie ook in één lichaam geroepen werden, scheidsrechter zijn in jullie hart en wordt dankbaar.' ^{Kol.3:15}

¹ Andere vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - ©.2017.

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017.

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

Het is het offer van Christus dat ons vrede heeft gebracht. Een gelovige heeft door Christus' verzoenende werk vrede *met* God. Want zij, die geloven weten zich verzoend met Hem, door genade! Wat een wonder!

Maar zelfs nog dieper dan vrede *met* God is de vrede '*van* God', waarover we bijvoorbeeld kunnen lezen in Filippenzen 4:7. Dat is de vrede die onze harten en gedachten verzekerd maakt in Christus Jezus. Die vrede mogen we ervaren wanneer we volledig erop kunnen vertrouwen, dat Hij álles heeft volbracht en dat het al veilig is in Gods liefdevolle hand; dat niets Hem uit handen loopt, en dat alles gaat naar Zijn (verborgen) wil. Dat betekent rust, geen enkele wanklank meer. En in ons hart kan dan zeker ook de vrede van Christus regeren, scheidsrechter zijn.

De tekst gaat dan verder met: '*en wordt dankbaar!*'

zondag 5 juli Romeinen 8:6

'Want de gezindheid van het vlees is de dood, maar de gezindheid van de geest is leven en vrede.' ^{Rom.8:6}

De gezindheid (neiging) van het vlees, die zoekt wat vleeselijk is, kan alleen maar tot de dood leiden. Gezindheid van het vlees betekent namelijk: vijandschap tot God. ^{Rom.8:7}

Er is een verbinding tussen vlees enerzijds en zonde en dood anderzijds! Onze redding is daarom óók redding van het vlees, van alles wat ik nog in mijzelf denk te kunnen presteren. *Niets* in en *niets* van onszelf kan God behagen! Maar onze oude mens (met de werken van het vlees) is mét Christus mee-gekruisigd (in Zijn dood).

Tegenover gezindheid van het vlees, die dood en vijandschap tot God betekent, staat nu, in onze nieuwe situatie, de gezindheid van Zijn geest. En die betekent: leven en vrede! Leven in plaats van de dood. Vrede in plaats van vijandschap tot Hem!

Ook deze dag kunnen wij in alle rust en overgave aan Hem léven!

maandag 6 juli Johannes 12:23

'Maar Jezus antwoordde hun: "Het uur is gekomen dat de Zoon des mensen verheerlijkt zal worden."' ^[HSV]

Dit is een vooruit kijken naar het aardse koninkrijk. Daarin zal Hij verheerlijkt worden.

Hij was Jeruzalem genaderd en de mensen riepen 'hosanna'! (Dat betekent: *red ons toch!*) Ze riepen ook: '*Gezegend is Hij Die komt in de naam van de Heer, de Koning van Israël!*' ^{Joh.12:13}

Dat was hun hoop, dat Hij het was Die hen zou verlossen van het juk van de Romeinse heersers. Het was de dag, die de profeet Daniël had aangezegd, waarop de Gezalfde, de Messias, zou komen.

Toch zou het allemaal anders lopen. Eerst het lijden, dan de heerlijkheid.

Zo ook wij; wij maken allerlei vormen van lijden mee en daar gaan we soms onder gebukt. Het uitzicht is vast en zeker: eindeloze heerlijkheid, licht en liefde van de Vader.

dinsdag 7 juli Johannes 12:24

"Voorwaar, voorwaar Ik zeg u: Als de tarwekorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij alleen, maar als hij sterft, draagt hij veel vrucht." ^[HSV]

Het Sanhedrin, de raad van oudsten van Israël, had vergaderd en men besloot Hem te doden. Want Hij werd steeds populairder. Hij had Lazarus, Zijn vriend, uit de doden opgewekt. Dat is te lezen in Johannes 11.

De Heer Jezus *wist ook* dat Hij zou moeten sterven. Toen Maria Zijn voeten gezalfd had, zei Hij, dat zij dat deed met het oog op de dag van Zijn begrafenis. ^{Joh.12:7}

Nu sprak Hij van de tarwekorrel – typologie in de natuur: pas na het sterven komt opstanding, met daarin veel vrucht.

Daar zien we reikhalzend naar uit. Voor ons als de leden van Zijn lichaam betekent dat hereniging met allen die ons ontvielen, maar bovenal: we zullen *Hem* ontmoeten.

Wat een dag zal dat zijn!

woensdag 8 juli Johannes 12:24

"Voorwaar, voorwaar Ik zeg u: Als de tarwekorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij alleen, maar als hij sterft, draagt hij veel vrucht." ^[HSV]

Zo was het ook met Hem; Hij zou eerst moeten lijden en sterven en daarna opgewekt worden. Hij *wist* van de belofte van de Vader, dat Hij dan veel zou ontvangen: de heerlijkheid, het licht, de vrucht en de vreugde.

Dat is het onderricht dat Paulus ons geeft in 1 Corinthiërs 15.

Het geldt ook ons, wij weten ons samen met Hem gekruisigd en begraven; maar ook opgewekt om in een nieuw leven te wandelen en vrucht te dragen. En die kostbare vrucht bestaat in alle goedheid, gerechtigheid en waarheid. ^{Ef.5:9}

Vader doet ons leven, dag aan dag, in Zijn overstromende *genade*. Het is Zijn werken in ons!
Vader, dank U wel.

donderdag 9 juli **Johannes 12:27, 28^a**

'Nu is Mijn ziel in beroering en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit dit uur? Maar hierom ben Ik in dit uur gekomen! Vader, verheerlijk Uw naam!' ^[HSV]

De Heer wist als geen ander, dat er voor alles een vastgestelde tijd is, zoals Salomo dat zegt in Prediker 3:1-8. En nu was het uur, de bepaalde tijd, gekomen dat Hij door het diepe lijden en sterven heen moest gaan. Hij wist het tevoren en in de ziel zag Hij daar tegenop.

We merken op, dat de verheerlijking van de naam van Zijn Vader belangrijker was. Wat ook zou gebeuren, Hij was erop uit, dat die Naam alle eer zou ontvangen.

Zo is het ook gegaan.

Dat is ook ons gebed, dat Vader door wat we doen verheerlijkt wordt. Hij is niet afhankelijk van wat wij doen, maar zal wel Zijn naam door ons heen verheerlijken. Dat gebeurt nu al, en straks helemaal, wanneer wij boven bij de Heer zijn.

vrijdag 10 juli **Johannes 12:31,32**

'Nu is het oordeel van deze wereld, nu zal de Overste van deze wereld uitgeworpen worden. En Ik, wanneer Ik van de aarde verhoogd word, zal allen naar Mij toe trekken.' ^[proeve CV]

De Overste van deze wereld is niet de tegenstander (satan), maar het is de Heer Zelf. Dat blijkt ook uit Johannes 14:30 en 16:11.

De wereld voerde dit oordeel uit en dat betekende voor Hem uiteindelijk de kruisdood. Dat was Zijn verhoging van de aarde.

Als resultaat en vrucht daarvan zal Hij eens *allen* naar Zich toe trekken, ongeacht waar mensen zijn; ook al is dat de tweede dood. Hij zal ze opzoeken en levend maken.

Wat een liefde voor de mens en bovenal voor Zijn Vader zit daar achter! Hij was de Gezonde, de Vader was de Zender. Hij ging in gehoorzaamheid die weg.

Ja, Heer, ook mijn leven; gebruikt U mij in Uw dienst, vandaag.

zaterdag 11 juli **Johannes 12:37,38**

'Maar hoewel Hij zoveel tekenen in hun bijzijn gedaan had, geloofden zij niet in Hem, opdat het woord van de profeet Jesaja vervuld werd dat Hij gesproken heeft:

"Heer, wie heeft onze prediking geloofd en aan wie is de arm van de Heer geopenbaard?" ^[HSV]

Het waren er niet zo veel die in Hem geloofden in Zijn dagen op aarde. Hier geeft de tekst enig licht op dat gebeuren.

Jesaja had al voorzeggd, dat velen niet zouden geloven.

God geeft geloof als een genadegeschenk, én Hij bepaalt de maat van geloof. ^{Rom.12:3}

Wat kunnen we Vader dankbaar zijn voor zo'n vrije gift, want Hij geeft *aan wie Hij wil*; en geloof is tegelijk vertrouwen en trouw. Door alles heen blijft Hij trouw aan Zijn beloften; Hij zal ze, ook aan ons, vervullen. Die heerlijke zekerheid draagt je door deze dag.

zondag 12 juli **Johannes 12:39,40**

'Daarom konden zij niet geloven, omdat Jesaja verder gezegd heeft: "Hij heeft hun ogen verblind, en hun hart verhard, opdat zij niet met de ogen zouden zien en met het hart inzien en zich bekeren en Ik hen zou genezen."' ^[HSV]

Je hoort zeggen, dat mensen zelf verantwoordelijk zijn, en dat degenen die het licht van de Schrift verwerpen het oordeel verdienen. Ze riepen het toch over zichzelf af?

Deze luisteraars hadden *de beste Profeet ooit* gehoord, zij hadden de sterkste tekenen en wonderen gezien. Toch *konden zij niet geloven*.

Waarom niet?

De Schrift moet vervuld worden. Gods plan vereist ongeloof en geloof. God heeft *allen* in weer-
spanningheid opgesloten, opdat Hij voor allen later barmhartig kan zijn. Zo is God.

Laten we Hem danken, dat Hij u, jou en mij *geloof* gaf en geeft. Hem komt alle eer toe, en je kunt *leven*, vandaag.'

maandag 13 juli **Romeinen 11: 1^a**

'Ik vraag dan: God heeft zijn volk toch niet verstoten? Volstrekt niet!'

Als Paulus deze brief aan de Romeinen schrijft, zijn we een aantal jaren voorbij de kruisiging van Jezus. De Israëlieten hebben de Messias verworpen; en de gedachte is dat God als antwoord op die verwerping dan lik op stuk geeft, en Zijn handen aftrekt van het volk Israël.

Kan dat waar zijn?

Paulus weet van die gedachte en geeft dan heel krachtig aan hoe het zit. Zijn volk verstoten? Helemaal niet, volstrekt niet!

Romeinen 8, 9, 10 en 11 spreken van de trouw van God. Zowel voor degenen die Hij roept uit de natiën (hfdst. 8), als voor Zijn volk Israël (hfdst. 9-11) is God trouw.

Zelfs als Zijn volk ontrouw blijkt te zijn, dan blijft God trouw aan Zijn belofte, trouw totdat alle beloftes zijn nagekomen; trouw aan Zijn volk, trouw aan Zijn schepping en – ja inderdaad – trouw aan jou en mij.

Vader, dank U wel!

dinsdag 14 juli **Efeziërs 3:17**

'... en dat Christus door het geloof in jullie harten woont, opdat jullie in liefde geworteld en gefundeerd uitermate sterk zullen zijn ...' [NCV]

Sterk zijn als mens kan een levenslange zoektocht zijn. Hoe kan ik zó sterk zijn dat ik alles aankan, dat ik alles wat mij overkomt kan hebben. Een menselijke trek is dan om naar mijzelf te kijken, op wat ik zelf kan presteren. Tja, dat kan weleens tegenvallen!

Wat zegt Paulus?

Paulus verbindt *uitermate sterk* aan *liefde*. Het sleutelwoord is hier 'opdat'.

Waar is dan onze sterkte?

Onze sterkte ligt in ons hart, want Hij heeft daar woning gemaakt, *opdat* wij in Zijn liefde geworteld en gefundeerd uitermate sterk zullen zijn.

Willen wij op een geestelijke wijze sterk worden, dan zal ons hart geopend moeten worden voor het waarnemen van de liefde waarin wij geworteld en gefundeerd zijn.

Hij heeft mij lief ... niet om wat ik *doe* maar om wie ik *ben*.

woensdag 15 juli **Efeziërs 1:17**

'... opdat de God van onze Heer Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid, jullie geeft een geest van wijsheid en onthulling in erkenning van Hem ...'

Regelmatig spreek ik een broeder, en als wij dan bidden, dan gebruikt hij altijd in zijn gebed deze zin.

Waarom is dit belangrijk?

Paulus schrijft deze woorden in een gebed, en hij bidt niet tot Jezus maar tot God, de Vader van de Heer Jezus Christus. Die God is tevens de Vader van de heerlijkheid. Paulus bidt, dat deze God aan ons wil geven een geest van wijsheid én van onthulling, zodat wij Hem zullen erkennen als Heer.

Natuurlijk is het fijn als we mogen weten dat er een Heer is met een plan, en dat er nog veel beloofd is. Dat is kennis, weten – dan zou je kunnen zeggen: ik weet het wel ...!

Een geest van wijsheid en van onthulling gaat veel verder, dat staat niet stil, dat is dynamisch. Paulus bidt dat ook wij gaan groeien, en dat wij door onthulling steeds meer zullen begrijpen wat heerlijkheid betekent, en dat we steeds weer nieuwe heerlijkheid gaan ontdekken.

Er is nog zoveel te ontdekken!

donderdag 16 juli **Romeinen 3:24**

'Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods, en worden om niet gerechtvaardigd uit zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus.'

In onze tijd komen we regelmatig tegen, dat er wordt verteld dat het goed is om te twifelen. Een mens hoeft het niet zeker te weten; duidelijkheid is niet zo nodig. Het gaat er vooral om, wat je erbij voelt ...

Paulus heeft daar geen last van. Met rake woorden zegt hij precies wat God bedoelt: alle mensen zijn onderhevig aan zonde/dood en missen het echte leven, en toch worden allen om niet gerechtvaardigd uit genade, door Christus Jezus.

Zo is het ook voor jou en mij: om niet gerechtvaardigd! Rest ons één ding ...

Vader, dank U wel!

vrijdag 17 juli **Kolossenzen 3: 2**

'Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.'

Dat is onmogelijk, hoor ik u denken! Hoe kan ik nu alleen maar denken aan wat daar boven is? Ik sta toch met beide benen op de aarde; heel mijn leven speelt zich hier af. Waarom dan dat *boven*?

Natuurlijk is dat zo. Paulus zegt ook helemaal niet dat je direct uit je sociale omgeving moet stappen en dat je enkel en alleen maar moet denken aan wat boven is.

Wat dan?

Wat is leidend in jouw gedachten? Wat is de basis in jouw leven? Is dat alles wat zich in het leven aandient? De ene onrust volgt de andere op?

Nee, zegt Paulus, dat is niet het vaste punt in het leven voor jou! Jij bent gestorven en opgewekt mét Christus. Hij is boven maar Hij komt terug (vers 4). Als het zover is dan zullen wij met Hem verschijnen in heerlijkheid.

Dat is de basis van ons bestaan. Wat het leven ons ook brengen zal, dit blijft altijd bestaan, dit is vast en zeker! Amen.

zaterdag 18 juli **1 Thessalonicenzen 5:18**

'Verblijdt u te allen tijde, bidt zonder ophouden, dankt onder alles, want dat is de wil Gods in Christus Jezus ten opzichte van u.'

Paulus gaat hier de eerste brief aan de Thessalonicenzen afsluiten. Hij geeft een aantal waardevolle aanwijzingen – in onze tijd kunnen we spreken van een *to-dolijst*. Hij maakt deze lijst speciaal voor u, *ten opzichte van u*.

Hij noemt hier slechts drie punten:

- verblijdt u te allen tijde
- bidt zonder ophouden
- dankt onder alles.

Dit is Gods wil [Gr.: thelema] voor u.

Als wij Hem hebben leren kennen, is dat een voorrecht. We mogen Hem zien als de Schepper, en als liefhebbende Vader voor onszelf en zelfs naar een ieder toe, niemand uitgezonderd.

Zijn woord geeft aan dat het goed gaat komen met Zijn schepping; er zal een 100% score zijn. Daar mogen we ons nu al op verheugen en we bidden en danken Hem voor dit plan.

Dan gaan we zien dat blijdschap, bidden en bovenal danken geen to-dolijst afvinken is, maar een vanzelfsprekendheid.

Vader, U komt alle lof en alle eer toe!

zondag 19 juli **1 Thessalonicenzen 5: 24**

'Die u roept, is getrouw; Hij zal het ook doen.'

Het is Zijn schepping, het is Zijn plan en Hij is op weg om de hele mensheid met Zich te verzoenen – *'... en door Hem het al wederzijds met Zichzelf te verzoenen, vrede makend door het bloed van Zijn kruis, door Hem, hetzij wat op de aarde, hetzij wat in de hemelen is.'* Kol.1:20 [NCV]

Om te komen tot verzoening is er maar één eis, dat is dat er vijandschap en vervreemding moet zijn. Kol.1:21 Als we maar een beetje naar de wereld kijken dan zien we dat daar geen gebrek aan is. Er is genoeg te verzoenen.

Gelukkig mogen we weten: Hij zal het doen! Laten we Hem daarop vertrouwen.

maandag 20 juli **1 Corinthiërs 13:12 (1)**

'Want op dit moment kijken wij nog door een spiegel in een raadsel, maar straks van aangezicht tot aangezicht. Op dit moment ken ik slechts een deel, maar straks zal ik net zó herkennen als ook ik herkend word.' [Proeve CV]

Bij 'spiegel' moeten wij denken aan een voorwerp van gepolijst en daardoor reflecterend metaal. In Paulus' dagen waren Corinthische spiegels een geliefd product van hoge kwaliteit. Een spiegel uit Corinthe zal beslist niet minder te zien gegeven hebben dan een spiegel uit onze tijd. Het gaat echter niet om de kwaliteit van het spiegelbeeld, maar om zijn hoedanigheid.

Een spiegel kan niet meer tonen dan een weerkaatsing van de werkelijkheid in een beperkt kader. Wie in een spiegel kijkt ziet een deel zichzelf en misschien nog iets dat zich achter hem of haar bevindt. Meer niet. Spiegels laten 'slechts een deel' zien. Een weerspiegeld gezicht is bovendien plat en mist de warmte van een ontmoeting 'van aangezicht tot aangezicht'.

Met dit hebraïsme doelt Paulus op een persoonlijke ontmoeting: die met onze Heer en Redder, straks, in de lucht. 1Thess.4:17

Wat zal dat een unieke beleving zijn!

dinsdag 21 juli **1 Corinthiërs 13:12 (2)**

'Want op dit moment kijken wij nog door een spiegel in een raadsel, maar straks van aangezicht tot aangezicht. Op dit moment ken ik slechts een deel, maar straks zal ik net zó herkennen als ook ik herkend word.' [Proeve CV]

Paulus schetst hier een treffend beeld van het beperkte waarnemingsvermogen van de mens. Wij zien slechts ten dele en proberen met allerlei foefjes toch het onzichtbare zichtbaar te maken.

Niemand heeft ooit met eigen ogen bijvoorbeeld een molecuul of een atoom gezien. Dat zij bestaan, heeft men met behulp van apparatuur afgeleid uit de sporen die zij achterlaten en de effecten die zij sorteren.

De pogingen van de wetenschap om het onzichtbare zichtbaar te maken stranden natuurlijk waar het de onzichtbare God aangaat. Kol.1:15 Zo komt zij tot de waanwijze conclusie dat God niet bestaat.

Wij hebben echter niet de wetenschap nodig om verder te kunnen kijken dan de menselijke neus lang is. Hij onthult Zich in Zijn Woord, in Hem Die het beeld van God is, in Zijn Zoon, de eerstgeborene van heel de schepping! Kol.1:15

De wetenschap heeft Hem als zodanig niet herkend, laat staan erkend! Zo tasten al die geleerden en wijzen voortdurend in het duister. Joh.1:5

Dank de Vader dat wij Zijn Zoon wél mogen kennen en straks 'life', in het volle licht, mogen ontmoeten!

woensdag 22 juli **Hebreeën 11:1-2**

'Geloof nu is: aanneming van wat verwacht wordt, het aangetoond zijn van zaken die niet ontwaard worden. Want hierin werd aan de ouderen getuigd.' [Proeve CV]

Hier staat wat geloof feitelijk is: het aannemen, zonder enige terughoudendheid, van wat Gods Woord ons zegt. Zijn Woord zegt wat wij vast en zeker mogen verwachten, ook al hebben onze kijkers er nog niets van ontwaard. Gods Woord is onze garantie!

Aan de 'ouderen' is in dit geloof getuigenis gegeven, namelijk al in de wet, de psalmen en de profeten, zoals door onze Heer Jezus Christus tot in detail vervuld. God heeft Zich door de geschiedenis heen aan de mens getoond als Schepper, Redder, Verzoener en ook als Rechter. En Zijn Zoon, onze Heer, is daarvan het beeld.

Ook al ontwaren onze ogen nog niet alles, het is en komt er beslist wel! Paulus zegt ons: *'... aangezien jullie blijven bij het geloof, gefundeerd en bestendig en niet verplaatst van de verwachting van het evangelie dat jullie horen ...'* Kol.1:23 [NCV]

Laten wij de Vader bidden om standvastigheid en volharding!

donderdag 23 juli **Spreuken 29:25 (1)**

'De angst van een mens geeft een strik, en wie vertrouwen stelt in Jahweh zal beschut zijn.' [Proeve CV]

Angst! De spreuk doet denken aan ons spreekwoord 'angst is een slechte raadgever'.

In de Hebreeuwse Schrift staan voorbeelden van wat angst teweeg kan brengen. Om een opmerkelijk voorbeeld te noemen: de paniek bij de mannen die bij Daniël waren, ook al zagen zij niet het visioen dat hij wel zag. Dan.10:7

In deze spreuk gaat het om wat angst in zijn emotionele hevigheid bij een mens doet. Angst kan het doen en laten van een mens dermate negatief beïnvloeden, dat hij als het ware de deur naar God dichtgooit. In dat opzicht is angst een strik waarin een mens reddeloos spartelt en niet kan ontkomen.

Paulus noemt in Romeinen 8:15 zo'n strik: de Wet! Die bracht alleen maar slavernij, waarin hij zuchtte *'ik, ellendig mens!'*

Door zijn evangelie kennen wij God als Vader en mogen wij Hem zonder angst en beven als zodanig aanroepen en ons door Hem 'beschut' weten.

Is dat niet iets om Hem daar diep dankbaar voor te zijn?

vrijdag 24 juli **Psalm 56:3-4**

'Op de dag dat ik angst heb, zal ik op U vertrouwen! In Elohim prijs ik Zijn Woord; op Elohim vertrouw ik, ik zal geen angst hebben; wat zou vlees mij doen?' [Proeve CV]

Vertrouwen! Voor het Hebreeuwse woord dat hier met 'vertrouwen' is vertaald, staat in de Septuaginta vaak *elpizô*, 'verwachten'.

Verwachten is méér dan een 'hopen', omdat het een zekerheid uitdrukt. Bij 'hopen' moet je immers maar afwachten of iets wel werkelijkheid wordt.

In Psalm 56:3-4 stelt David, net als Salomo hier, de termen 'vertrouwen' en 'angst' naast elkaar: Een vast vertrouwen op God, onze Vader, verdrijft angst voor wat 'vlees', een sterfelijk mens, ons zou kunnen doen. Dat sluit weliswaar lijden niet uit, maar dat kunnen wij dan zonder angst doorstaan.

't Zij vrede mij toestroomt, mij draagt op mijn weg
't Zij golven van zorg mij verschrikk' –
Gij maakt dat ik dan vol van dankbaarheid zeg:
U wijkt niet, U wijkt niét van mijn zij!

zaterdag 25 juli **Spreuken 29:25 (2)**

'De angst van een mens geeft een strik, en wie vertrouwen stelt in Jahweh zal beschut zijn.'
[Proeve CV]

Beschut zijn! Het betreffende Hebreeuwse woord betekent eigenlijk 'hoog zijn'. In de Schrift heeft het veelal betrekking op een plaats waar men onaantastbaar is, zoals in een hooggelegen vesting, ^{Deut.2:36} of zoals waar *Jahweh* woont. ^{Jes.33:5} Spreuken 18:10 geeft aan wat wij ons in dit geval moeten voorstellen: 'De naam *Jahweh* is een sterke toren; hij rent ernaar binnen, de rechtvaardige, en is onaantastbaar!' ^{proeve CV}

God, Die wij door onze Heer Jezus Christus en Paulus' verkondiging met *Abba*, Vader, mogen aanspreken, tilt ons als het ware op, brengt ons zo in veiligheid en doet ons onaantastbaar zijn.

In ons geval, als leden van de gemeente die het lichaam van Christus is, genieten wij de hoogst denkbare onaantastbaarheid, want in genade zijn wij geredden. ^{Ef.2:8}

In Romeinen 8:38-39 stelt Paulus dat wij in Christus niet alleen onaantastbaar zijn, maar dat niets en niemand ons zal kunnen scheiden van de liefde van God die is in Christus Jezus, onze Heer! Amen!

zondag 26 juli **Spreuken 3:5**

'Vertrouw op Jahweh in geheel jouw hart en op jouw verstand zal jij niet steunen!' [Proeve CV]

Bij zijn voordeur hangt ingelijst de Hebreeuwse tekst van dit Schriftgedeelte. Dat lokt bij menig bezoeker de vraag uit: 'Wat staat daar?' en na zijn vertaling: 'Je moet toch altijd je verstand gebruiken?' Dat was voor hem een mooie aanleiding een stukje geloof te laten zien.

Wie zonder enige terughoudendheid op God vertrouwt, is juist iemand die zijn verstand gebruikt! Hij ziet namelijk in dat geen mens echt weet wat zich in iemands hart afspeelt. Dat weet God alleen. Daarnaast kan geen mens weten wat de invloed is van de miljoenen factoren die zijn bestaan beïnvloeden. De mensheid belandt immers niet zomaar van de ene crisis in de andere. Denk ook eens aan de alledaagse invloeden van bijvoorbeeld het weer, hormonen, genen, familie, financiën, woonomgeving, ziekten, zorgen, conditie enz. enz. enz.

De Enige Die van ieder van ons álles wél perfect in beeld heeft en álles in Zijn plan ingepast heeft, is God, de Vader! Hij leidt ons door Zijn Zoon, onze Heer en Redder, op een weg nader tot Hem! Daarom is het zo verstandig ons vertrouwen niet in wijsheid van mensen te stellen, maar in Gods macht! ^{1Cor.2:5}

maandag 27 juli **Lucas 19:3**

'En hij trachtte te zien wie Jezus was ...'

'Zien' – Jezus trekt door de stad Jericho. Een rijke man, de oppertollenaar, wil Jezus graag zien. Hij is klein van stuk. Om Jezus te kunnen zien, moet hij in een boom klimmen, daar waar Jezus zal passeren.

Jezus komt voorbij en ziet omhoog.

Wonderlijk?

Nee, er is niets wat Jezus ontgaat; Hij weet precies wie daar in de boom zit. Hij kent de Zijnen en deze man zal er spoedig bij horen! Jezus spreekt hem aan: '*... kom vlug naar beneden, want Ik moet heden in uw huis vertoeven.*' ^{vs.5}

Deze laatste woorden brengen bijna een revolutie teweeg bij de omstanders: in het huis van die zondaar!?

Jezus spreekt de man niet aan op zijn slechte reputatie en zijn wandel. De man, Zacheüs geheten, komt direct bij Jezus staan, en ontvangt Hem met blijdschap in zijn huis! Dat had hij nooit gedacht!

Zonder dat met een woord over zijn leven gesproken is, verandert deze ontmoeting zijn leven totaal. Hij krijgt Jezus te zien (of snapt Zacheüs dat hij de Christus ziet?), hij verandert, en er is nog meer! '*Heden is aan dit huis redding geschonken, omdat ook deze een zoon van Abraham is.*' ^{vs.9b}

dinsdag 28 juli **Handelingen 10:34**

'En Petrus opende zijn mond en zeide: "Inderdaad bemerk ik dat er bij God geen aanneming des persoons is, maar onder elk volk is wie Hem vereert en gerechtigheid werkt, Hem welgevallig ...'"

'Zien' – Petrus betuigt hier dat Cornelius, de hoofdman, in de ogen van God niet onder doet voor een gelovige Jood. Letterlijk staat hier, dat God de persoon **niet aanziet**. Dat is de God die geen partijdigheid kent, noch een geschenk aanneemt. ^{Deut.10:17}

God kijkt niet naar een man als Cornelius, zoals gelovigen 'van de weg' ^{Hand.9:2b} dat nog doen. Het kostte God zelfs moeite om Petrus te doen inzien, dat hij Cornelius tegemoet kon gaan met een voor hem nieuw inzicht. Hij en al de gelovigen uit de besnijdenis stonden dan ook verbaasd dat de gave van heilige geest nu ook over deze heidenen was uitgestort! God weet wat Hij doet!

woensdag 29 juli **Mattheüs 13:17**

'Voorwaar, Ik zeg u: "Vele profeten en rechtvaardigen hebben begeerd te zien wat gij ziet, en zij hebben het niet gezien, en te horen wat gij hoort, en zij hebben het niet gehoord."'

'Zien' – Jezus spreekt hier tot Zijn discipelen. Deze zijn door Hem zelf gekozen. Hij geeft ze het voorrecht om wél te zien en te horen wat in de gelijkenissen verborgen blijft. Voor hun volksgenoten blijft het verborgen, overeenkomstig de profetie van Jesaja. ^{Jes.6:9,10}

Hieruit kunnen we opmaken dat sommige dingen onzichtbaar blijven, ondanks brillen, microscopen en telescopen. Vaak gaat het ook om inzicht, dingen doorzien. Wij zijn in alles van Hem afhankelijk in hetgeen wij mogen bereiken, naar Zijn wil.

Om het Woord te lezen, inzicht en erkenning te verkrijgen, zijn we niet afhankelijk van ons rapportcijfer voor Nederlandse taal, maar van wat God ons in genade schenkt!

donderdag 30 juli **Handelingen 2:30,31**

'Daar hij [David] nu profeet was en wist, dat God hem onder ede gezworen had een uit de vrucht zijner lendenen op zijn troon te doen zitten, heeft hij in de toekomst gezien en gesproken van de opstanding van de Christus, dat Hij niet aan het dodenrijk is overgelaten, noch zijn vlees ontbinding heeft gezien.'

'Zien' – Petrus houdt zijn toespraak op de pinksterdag en legt op indrukwekkende wijze uit dat, in Psalm 16:8-11, Koning David niet over zichzelf spreekt, maar over Christus. Want, zegt Petrus, David is gestorven en begraven, zijn graf is bij ons tot op deze dag. ^{Hand.2:29} David mocht al vooruitzien dat de Christus zou opstaan, zonder ontbinding te zien, de eerstgeborene uit de doden, waarna er de velen zullen volgen.

Hier begrijpen we dat mensen niet door sterven naar de Heer gaan, maar door opstanding! En er verblijft geen enkele overledene in een ellendige toestand van pijn! Wat is daar veel onbegrip over geweest door de eeuwen heen! Kruisiging én opstanding, het bewijs dat Gods woord volledig vervuld gaat worden!

vrijdag 31 juli **2 Corinthiërs 4:17,18**

'Want de lichte last der verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid, daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig.'

'Zien' – Hetgeen ons het meeste in de weg kan zitten, zijn de dingen die we kunnen zien, of op ons zien afkomen. Problemen van allerlei aard en omvang. Hoe kan men dan zien op het 'onzichtbare'?

Paulus beschrijft dat het zichtbare kortstondig is en het onzichtbare eonisch.

Waar hebben we dan mee te maken? Wat of Wie is het hoogste waarvan we weten dat het/hij a: onzichtbaar is; en b: over alle eonen gaat?

Precies, de eeuwige God, Die Eén én geest is. In Zijn liefde heeft Hij ons Zijn zichtbare afdruk gegeven, waardoor Hij alles uitwerkt, de Zoon Zijner liefde, opdat we God zouden 'zien' en eren!